

V současnosti prochází odborné vzdělávání transformací, dochází ke změnám kritérií hodnocení jeho kvality v souvislosti se změnami charakteru práce profesních oborů. Evaluační systémy se vyvíjejí v procesu zkvalitnění odborného vzdělávání. Autoevaluace a autodiagnostika učitele odborných předmětů jsou nedílnou součástí výchovně vzdělávacího procesu. Autoevaluace učitele odborných předmětů zahrnuje systematické sebehodnocení vlastní práce podle předem určených kritérií. Zjištěné výsledky autoevaluace se stávají východiskem pro další učitelovu práci, neboť umožňují učitelům zpětnou vazbu a následnou korekci vlastních činností. Cílem diplomové práce bylo získat poznatky o tom, které nástroje autoevaluace učitelé odborných předmětů využívají, jak často a které problémy nejčastěji řeší v souvislosti s autoevaluací.

Při realizaci výzkumné sondy bylo použito metody dotazníku. Výpovědi učitelů jsou zachyceny speciálními dotazníky, které byly později vyhodnoceny statisticky. U žáků byl prostřednictvím dotazníků zjišťován postoj k odborným předmětům z hlediska jejich oblíbenosti, obtížnosti a významnosti. Původní Hrabalův dotazník byl rozšířen o odbornou část zjišťující míru flexibility uplatnění absolventů na trhu práce. Výsledky šetření ukazují, že učitelé jeví zájem o vypracování didaktické podpory autoevaluace, která jim usnadní výběr evaluačních nástrojů a přiblíží možnosti jejich využití v rámci výchovně vzdělávacího procesu.